

[Samuelsen.]

april, så forekommer det mig, at der har været lidt for mange billeder af den person, som fik en brosten i hovedet, og hvor det altså senere blev opklaret, at det var ikke en politibrosten, eller det var ikke en politistav, der havde frembragt dette sæbeøje. Der er et andet billede, som har været fremme i visse aviser. Det viser en politibetjent uden hjelm, som bliver slået oven i hovedet af en demonstrant med en plakatstav.

Jeg tror, at langt de fleste, der har deltaget i denne Vietnamdemonstration, har været fredelige borgere, som har ønsket at give deres sympati for Vietnam til kende, men jeg vil mene, at det, som har været det ulykkelige i hele denne udvikling, er, at man ikke er gået hjem efter demonstrationens ophør, men at man er begyndt at provokere. Og jeg må sige, at når man læser om den, det gik værst ud over, nemlig en ung dame, som blev slået med en stav og fik beskadiget sin nyre, så lyder det jo ganske ejendommeligt, at hendes ophidselse gav sig udslag i, at hvor slaget bølgede frem og tilbage, begyndte hun på det, som med et moderne udtryk hedder en sit-down. Det kan vist ikke være det rigtige tidspunkt at begynde på den slags ting.

Jeg tror, at det danske politi stort set løser sine opgaver i forbindelse med demonstrationer på en udmærket måde. Det er jo egentlig ganske ejendommeligt at se den forskel, der er i opfattelsen af politiet på de to sider af Valby Bakke, for jeg vil sige, at i mange danske provinsbyer er politiet måske ikke populært, men når det ikke er populært, så er det, fordi folk siger: hvorfor er der ikke nogle flere betjente på gaderne? Hvorfor kan vi ikke komme til vores fodboldkamp på en fornuftig måde, hvorfor er der ikke nogle politibetjente, som kan sørge for at regulere færdslen?

Det værste, der skete i forbindelse med Vietnamdemonstrationen, var efter min mening de udtalelser, som lederén, Otto Sand, fremførte nogle dage efter, da han udtalte, at der skulle etableres et vagtværn. Et sådant vagtværn må uundgåeligt lede vore tanker tilbage til 1930'erne. Men næsten endnu værre var, synes jeg, den lille episode, som ikke har været omtalt, men som fandt sted i tirsdags uden for Hareskov skole, hvor en politiasistent afholdt et møde for at

orientere om hjemmeværnets politikompagnier. Man kan være enig eller uenig om, hvorvidt hjemmeværnet skal oprette politikompagnier, men mens de sidder i denne forsamling, bliver der hældt noget salmiakspiritus ind ad vinduerne, som tillige bliver knust, og mens dette foregår, går demonstranter ude foran skolen med løbesedler, hvorpå der ifølge Informationsreferat i går stod:

„Ved den store Vietnamdemonstration den 27. april havde politiet ved en strategisk placering af betjente forberedt den nedslagning af demonstranterne, der fandt sted. En voldsom reaktion over dette har skræmt politiet, hvorfor det nu søger støtte i militante kredse i stedet for i befolkningen.“

Disse toner kan jeg absolut ikke acceptere, og dobbelt betænkelig blev jeg, da jeg fik at vide, at man tænkte på at arrangere en demonstration i pinsen, hvor der skulle sættes et vagtværn ind på motorcykler samt med knipler. Derfor glæder det mig meget, at jeg i dag har fået at vide, at de politiske ungdomsorganisationer har gjort opmærksom på, at hvis det bliver tilfældet, agter de ikke at deltage i en sådan demonstration. Det er oven i købet udtalt, at de mennesker, som ud over politiet skal opretholde ordenen, skal sørge for, at demonstrationen foregår roligt og fornuftigt, og at alle aggressive demonstranter vil blive forhindret i stormløb mod politiet. Det vil der oven i købet komme løbesedler om. Det synes jeg lyder særdeles fornuftigt, og af hensyn til hele denne diskussion omkring demonstrationerne håber jeg, at pinsedemonstrationen må få et værdigt forløb.

Med hensyn til det stillede dagsordensforslag er jeg af den mening, at vi kan anbefale at stemme for det.

Hanne Reintoft: Da grundloven i 1848 kom til verden, var det jo ikke uden besvær, og før dens vedtagelse var der også langvarig utilfredshed i befolkningen. De dengang vedtagne frihedsrettigheder blev også til netop ved, at befolkningen ved demonstrationer og møder, f. eks. Casinomøderne, krævede at få disse rettigheder. De henvendte sig til kongen og bad ham ikke drive dem til „fortvivlelsens selvhjælp“. Så diskussionen om berettigelsen af udenomsparlamentarisk virk-